

barć – drzewo, w którym wykonano sztuczną dziuplę przystosowaną do hodowli pszczół lub wykonana w drzewie dziupla dla pszczół    barta – siekiera    bartnica - dość duże dłuto przymocowane do długiej rękojeści

bór bartny – najniższa jednostka podziału terytorialnego dóbr bartnych obsługiwana zwykle przez jednego bartnika

cecha - znak bartnika wycinany na drzewie lub/i wewnątrz barci

chmal – drewniany kołek wbity powyżej barci, który zapobiega zsuwaniu się leżają z pnia drzewa

chobot – element leziwa a dokładnie końcowa część uzysku znacznie od niego cieńsza

dłużnia – otwór barci w kształcie prostokąta, przez który bartnik ma dostęp do gniazda pszczół

dłużyca – jednolita lub przecięta w poprzek deska zamykająca dłużnię

dwojnica – dwie barcie wykonane na jednym drzewie

dzianie – wykonywanie barci

dzienia – wykonana dziupla w drzewie inaczej barć

kadłubek – drewniane naczynie na miód wykonane z wydrążonego pnia z zamontowanym na stałe dnem.

klejmo - znak bartnika wycinany na drzewie lub/i wewnątrz barci

kluczka - wykonany z drewna element leziwa w kształcie rogu, który służy do umocowania pętli związanej na uzysku

kłoda – część odciętego pnia z drzewa bartnego z pomieszczeniem dla pszczół lub wykonany

we fragmencie pnia pomieszczenie dla pszczół nie różniące się budową od barci

kolebka – deska przymocowana do zgiętej zaczepionej o dłużycę gałęzi, która, jeżeli niedźwiedź na niej usiadł, samoczynnie odskakiwała na pewną odległość od pnia unosząc ze sobą rabusia

koszałka - deska przymocowana do zgiętej zaczepionej o dłużycę gałęzi, która, jeżeli niedźwiedź na niej usiadł, samoczynnie odskakiwała na pewną odległość od pnia unosząc ze sobą rabusia

koziołek – wykonany z drewna element leziwa w kształcie rogu, który służy do umocowania pętli związanej na uzysku

królowa – drzewo z trzema barciami

kruczok - drewniany element leżaja, na którym ślizga się uzysk

kruk - wykonany z drewna element leziwa w kształcie rogu, który służy do umocowania pętli związanej na uzysku

krzyżawki - kijki umieszczone w poprzek barci w celu podtrzymania plastrów

kule – dwa kołki wtykane pomiędzy pień zawiązane na nim leziwo w celu stworzenia platformy dającej oparcie dla stóp w czasie wykonywania barci

laski - kijki umieszczone w poprzek barci w celu podtrzymania plastrów

lągło – drewniany element leżaja, na którym ślizga się uzysk

leziwo – narzędzie służące do wchodzenia do barci wykonane z elementów drewnianych i lin

leżajo – odrębny element leziwa. Sznur długości ok. 15 metrów, gdzie na jednym końcu zrobiona jest krótka pętla a drugi koniec złożony jest na długości 9 m na pół i zszyty w kilku miejscach. Na drugim końcu umieszczony jest element drewniany, na którym ślizga się sznur

leziwa (uzysk)

leżja - odrębny element leziwa. Sznur długości ok. 15 metrów, gdzie na jednym końcu zrobiona jest krótka pętla a drugi koniec złożony jest na długości 9 m na pół i zszyty w kilku miejscach. Na drugim końcu umieszczony jest element drewniany, na którym ślizga się sznur leziwa (uzysk)

liska - drewniany element leżaja, na którym ślizga się uzysk

ławeczka – wykonany z drewna element leziwa, na którym bartnik siedział podczas pracy przy barci

motyczka – siekierka z poprzecznym ostrzem służąca do wykonywania barci

nacios - znak bartnika wycinany na drzewie lub/i wewnątrz barci

nakłodzenie – znak bartnika wycinany na drzewie lub/i wewnątrz barci

nakrywka – wykonana z kory brzozonej służyła do przykrycia pnia po ścięciu wierzchołka drzewa bartnego aby nie zaciekała woda

ogacenie – najczęściej wykonana z ulistnionych gałęzi mata służąca do okrywania z zewnątrz dłużycy

oko – oddzielnie zrobiony w pniu wylot dla pszczół

ostrew – przystawiany do barci pień drzewa z obciętych gałęziami w ten sposób że służyły niczym szczeble drabiny, po których wspinał się bartnik

piesznia – dość duże dłuto przymocowane do długiej rękojeści

płaszka - jednolita lub przecięta w poprzek deska zamykająca dłuźni

podbieranie miodu – odcinanie plastrów z miodem w barci

podcin – drzewo z obciętym wierzchołkiem, przeznaczone do wykonania barci lub z wykonaną barcią

samobitnia – kloc drzewa lub ciężki kamień zawieszony przed śniotem lub dłużycą na linie

serka – siekiera

siadanka - wykonany z drewna element leżniwa, na którym bartnik siedział podczas pracy przy barci

signum - znak bartnika wycinany na drzewie lub/i wewnątrz barci

skobliczka – narzędzie w kształcie tulei z rękojeścią służące do wyrównywania powierzchni wewnętrznej barci

szpilki – wbite po obu stronach dłużycy drewniane kołki służące do przywiązania ogacenia/wiechy

ślepietnia – naturalna dziupla z pszczołami

śniot – gruba deska zawieszona na dwóch hakach, z których jeden znajduje się nad dłużnią drugi pod nią. Śniot zasłania z zewnątrz dłużycę

świepietnia – naturalna dziupla z pszczołami

uroczysko – uroczysko tworzą położone blisko siebie bory bartne

uzysk – część leżniwa wykonana z dwóch skręconych w przeciwnych kierunkach i zszytych ze sobą sznurów lub warkocz wykonany ze sznurów o długości ok. 30 m przywiązany jedną stroną do koziołka

wiecha - najczęściej wykonana z ulistnionych gałęzi mata służąca do okrywania z zewnątrz dłużycy

wyżar – opalany do bielu pień sosny w celu pozyskania smolnych (żywicznych) szczap służących do rozpalania ogniska

zatwór - jednolita lub przecięta w poprzek deska zamykająca dłużnię

znamię - znak bartnika wycinany na drzewie lub/i wewnątrz barci

zubel – narzędzie do odymiania pszczół sporządzone z gałęzi, wydrążone lub rozszczepione na 4 części w jednym z końców w celu umieszczenia podpalanej huby.

Nazwy przedmiotów i czynności związanych z bartnictwem powstawały w różnych regionach i z tego powodu mają nawet kilka nazw.